

เทศน์อบรมคณะสงฆ์ลำพูน-ลำปาง ณ วัดป่าบ้านตาด

เมื่อวันที่ ๒๘ ตุลาคม พุทธศักราช ๒๕๔๑

กิจของสงฆ์

พระเราเป็นสำคัญมากในพุทธจักรแห่งประเทศไทยของเรา พระเป็นเพศที่มีเมตตา เป็นเพศที่โลกไว้วางใจ เป็นเพศที่โลกเชื่อถือฝากเป็นฝากตายได้ ตั้งแต่พระพุทธรูปเจ้าลงมาโดยลำดับ จนกระทั่งถึงพวกเราทั้งหลายนี้ เป็นเชื้อพระวงศ์ของพระพุทธเจ้ามาโดยลำดับ แล้วก็เป็นที่เชื่อถือตายใจของชาวพุทธเราตลอดมา เช่นเวลามีความทุกข์ลำบากอะไรต้องวิงหาพระ ไปที่ไหนไม่ระงับ ต้องวิงเข้าหาวัดหาหาครูบาอาจารย์

แม้ในที่สุดในการ์ตูนเขาก็เขียนไว้ผมก็ยังไม่ลืม เขาเขียนรูปทำเป็นเสาขึ้นไปข้างบนมีศาลเล็ก ๆ ให้เทวดาอยู่ แล้วก็รูปพระอยู่ข้างบน มีคนหนึ่งเข้าไปจุดธูปแล้วก็กราบขึ้นไปบนศาลนั้น ตูเจ้าหลวงที่อยู่บนศาลนั้นทำท่าถามว่า หลานเป็นอะไร ว่าหลานเป็นทุกข์มาก นั้นเห็นไหมขึ้นไปหาพระเวลาจะเป็นจะตาย เป็นอะไรถึงเป็นทุกข์มาก เป็นทุกข์เพราะหลวงปู่แน่แหละ หลวงปู่ว่าอะไรถึงเป็นทุกข์ หลวงปู่สอนให้มีความปรารถนาน้อย แล้วเป็นยังงี้ถึงเป็นทุกข์ ไปมีเมียน้อย เป็นอย่างนั้นนะ เออะเขาก็วิงหาพระ นี่ละพระเราเป็นที่ร่มเย็น เป็นที่ไว้วางใจ

ยิ่งเวลานี้เป็นเวลาชาติไทยของเรา กำลังได้รับความเดือดร้อนมาก จะต้องวิงเข้าหาพระ วิงเข้าหาศาสนา วิงเข้าหาธรรม มีธรรมเท่านั้นเป็นเครื่องช่วยเหลือได้ อย่างอื่นไม่มี เพราะให้กิเลสตีตลาด บ้านเมืองเรากำลังจะล่มจมมีแต่อำนาจของกิเลสฝ่ายอธรรมเท่านั้นตีตลาดเวลานี้ เพราะฉะนั้นจึงต้องเอาธรรมออกมาปราบ

ใครในนามของธรรม ใครเป็นศากยวงศ์ของพระพุทธเจ้ามาโดยลำดับ ก็คือพระสงฆ์องค์เจ้าของเราแน่แหละ จะเป็นผู้แผ่เมตตากระจายทั่วดินแดนไป ให้ญาติให้โยมทั้งหลายได้รู้ทั่วถึงกัน เราก็ตีเสาะสละภายในใจด้วยความเมตตาแล้วก็ประกาศบอกประชาชนญาติโยมทั้งหลาย เพราะเราเป็นสงฆ์มาจากประชาชน สงฆ์ทุกวันมาแต่ไหนแต่ไร ต้องเกิดจากพ่อจากแม่ที่อยู่ตามป่าตามเขาตามทุ่ง ท้องไร่ท้องนา อยู่ทุกแห่งทุกหนพ่อแม่ของพระสงฆ์ไทยเรา พระสงฆ์ไหนก็ตามมีพ่อแม่อย่างเดียวกันนี้หมด

ทีนี้เวลาบ้านเมืองของเราเกิดความเดือดร้อนอย่างนี้ พ่อแม่ของเรา ญาติมิตรสาโลหิตของเราที่เราเกิดมาจากที่ต่าง ๆ นั้นเต็มบ้านเต็มเมือง เดือดร้อนกันทั่วบ้านทั่วเมือง เราเป็นลูกของท่านเราจะปฏิบัติยังงี้ มันก็ต้องมองดูพ่อดูแม่ มองดูญาติดูวงศ์เป็นธรรมดา จึงต้องได้ช่วยเหลือกันเต็มเม็ดเต็มหน่วย นี้เรียกว่ากิจของพระสงฆ์มาตั้งแต่ตั้งเดิมแต่กาลไหน ๆ ช่วยญาติช่วยวงศ์ อย่างพระพุทธเจ้าก็เหมือนกัน ทรงช่วยพระญาติพระวงศ์มาเป็นพระองค์แรกเลยตั้งแต่นั้นมาจนกระทั่งปานนี้ อันนี้พวกเรา

เหมือนกัน เราเป็นลูกของพ่อของแม่ทั่วประเทศไทย ญาติมิตรเพื่อนฝูงพ่อแม่ของเรา เต็มประเทศไทย เราเป็นพระสงฆ์เราก็ต้องได้ช่วยพ่อช่วยแม่ของเรา เป็นกตัญญูตอบแทนบุญคุณซึ่งกันและกัน

ประชาชนทั้งหลายเขาไม่มองเห็นใคร เขามองเห็นแต่พระเท่านั้น คิดดูตั้งแต่การตั้งตนเขายังไม่ลื้มพระ ไปกราบหลวงปู่ ยังหาว่าหลวงปู่ทำความเดือดร้อนให้ เดือดร้อนอะไร บอกให้ทำความปรารถนาน้อย ฟาดไปมีเมียน้อย ที่นี้มีเมียน้อยเป็นยังไง มันก็ยุ่งอย่างนั้นซิ ก็ต้องมายุ่งหาหลวงปู่อีกแหละ นั้นอะอะก็ต้องวิ่งหาหลวงปู่ นี่ตุ้เจ้าหลวงทางลำพูน ลำปางเรา ให้ระวังนะ เขาจะวิ่งไปหา เอาธรรมความปรารถนาน้อยให้เขา เขาไปฟาดมีเมียหลวงเมียน้อยเต็มบ้านเต็มเมืองไม่ได้นะ นี่พวกประชาชนวิ่งหาพระอย่างนี้ละ

นี่เวลาเมืองไทยของเราเดือดร้อน พระสงฆ์เราก็ให้เหมาะสมจริง ๆ เป็นที่เยินใจแก่ประชาชนจริง ๆ แล้วก็ต้องได้เป็นแนวหน้า เป็นผู้นำ ช่วยประชาชนของเราให้ขึ้นจากหล่มลึก เพราะเป็นหัวใจของประชาชน พระเราไม่มีอะไรแหละ สมบัติเงินทองข้าวของอะไรเราไม่มี แต่เมตตาธรรมไม่มีใครเกินพระ ตามหลักพุทธศาสนาเป็นมาอย่างนั้น นี่แหละแหล่งแห่งแม่น้ำให้ความร่มเย็นแก่โลกคือแหล่งแห่งเมตตาธรรม ให้ความร่มเย็นแก่โลกเรื่อยมาจนกระทั่งบัดนี้ เราไม่มีอะไรเราก็มีเมตตาธรรม เฉลี่ยเผื่อแผ่ไปด้วยความเมตตาสงสาร แนะนำสั่งสอนให้ทั่วถึงกัน อันใดที่จะเป็นสาระแก่นสารแก่ชาติไทยของเรา แก่ญาติมิตรเพื่อนฝูงของเราแล้ว ให้ต่างคนต่างชวนช่วยช่วยกัน นี่เรียกว่าเป็นกิจของสงฆ์โดยตรง

ใครจะตำหนิติเตียนก็ตาม อย่างหลวงตานี้ก็ยังมีคนมาถามเป็นปัญหาว่า ที่ทำอย่างนี้บางรายก็บอกมาเลยแต่เราไม่ระบุ เราได้ทราบมาตามคำบอกเล่าซึ่งเป็นความจริง ว่านี่ไม่ใช่กิจของสงฆ์ เขาว่าให้เราว่าไม่ใช่กิจของสงฆ์ แล้วอะไรเป็นกิจของสงฆ์เราอยากย้อนกลับทันทีเลยนะ มันขึ้นทันทีรับกันเลย เราอยากถามปี่บให้หายตุ้ม ๆ เลย แต่เราไม่ถาม เพราะมันเป็นเสนียดจัญไรมากสิ่งที่เราจะตอบไปนั้น จะกระเทือนทั่วประเทศไทยความเสียหายจะว่าไง ที่พระสงฆ์เราทำอยู่ทุกวันอย่างลึกลับ เห็นกันอยู่นี้จะว่าไง แต่ไม่มีใครพูด กินกันไม่เคี้ยวกันละ กลืน ๆ ลงไป นี่ละกิเลสกลืนพระกลืนเณรเรากลืนอย่างนี้

ยกขึ้นมาเลยที่เดียวสมัยทุกวันนี้กำลังลูกกลมเข้ามามากเวลานั้นนะ เริ่มตั้งแต่หนังสือพิมพ์ พระกับหนังสือพิมพ์เข้ากันได้ยังไงตามหลักธรรมหลักวินัย ให้หลักเข้าป่าเข้าเขา ไล่เข้าป่าเข้าเขา หลีกอารมณฺ์เหล่านี้ อารมณฺ์เหล่านี้คืออารมณฺ์ของกิเลส อารมณฺ์เดือดร้อน อารมณฺ์วุ่นวาย พระพุทธเจ้าไล่เข้าป่าเข้าเขา ให้หลีกอารมณฺ์เหล่านี้ แล้วไป

กวีานหามาอะไรหนังสือพิมพ์ วิทย์เป็นเรื่องสังฆิกเลศสังฆิกองทุกซ์ เป็นพวกสกปรก เขาใช้กันตามประเพณีของโลกที่มีกิเลส ต้องเป็นความสกปรกด้วยกัน ไม่ตำหนิใคร เพราะเป็นมาอย่างนั้น

นอกจากนั้นก็ทีวี โทรทัศน์เทวทัต แล้วก็วิดีโอ จากนั้นกำลังโทรศัพท์มือถือ มีกันทุกองค์ ๆ นะ จะเริ่มไปละจะมีกันทุกองค์ต่อไปนี้นะ นี่ถือว่าเป็นการทันสมัยเยี่ยมทีเดียวในวงการทำลายศาสนา แต่ทางโลกเขาถือว่าเป็นการทันสมัย ทางธรรมนี้ล้ำสมัย เป็นบ้อยของกิเลสอย่างราบไปเลย เวลานี้ธรรมของเรา กำลังจะเป็นบ้อยหมอบราบให้กิเลส ให้ระวังให้ตึ๊ดที่ล้ำคัญ ๆ นี่เป็นกิจของสงฆ์เธอ เราอยากถามว่าอย่างนั้น แล้วทำไมจึงกำเริบเสิบสานกันนักหนาทั่วบ้านทั่วเมืองพระสงฆ์ไทยเรา เรียนในหลักธรรมหลักวินัยพระพุทธเจ้าสอนอย่างนี้เธอ

พระพุทธเจ้าเป็นผู้ลื้มลื้มตาสอนโลกสงสาร ทำไมเราจึงหลับหูหลับตาดูหนังสือท่าน ฟังเสียงท่านด้วยความหูหนวกตาบอด ไม่ฟังเสียงท่านบ้างเธอ นี่มันนำคิดนะพวกพระสงฆ์เรา ผมเป็นพระสงฆ์องค์หนึ่ง ผมอายหน้าชาไปหมดเหมือนกัน เขาตำหนิกระเทือนไปหมด เพราะฉะนั้นผมถึงได้พูดออกจากผมนี้ไปให้เพื่อนฝูงทั้งหลาย ได้ทราบทั่วกันว่า เราเป็นพระสงฆ์ด้วยกันจะคิดแก้ไขกันยังงัยบ้างในสิ่งเหล่านี้ จึงจะไม่ให้ลูกหลานเอนักหนาเวลานี้ นี่ละมหากัณฑ์กำลังทำลายศาสนาเวลานี้ กำลังเข้ามาในแบบนี้

อันใดที่เป็นเรื่องของกิเลสแล้วชอบนักชอบหนา ส่งเสริมกัน ทันสมัยกันทุกสิ่งทุกอย่าง ตั้งขึ้นมา ๆ อันใดจะทำลายศาสนาแล้วตั้งขึ้นมา ๆ อันใดที่จะส่งเสริมศาสนาไม่สนใจกัน นี่ซิพวกเราเป็นพวกที่หน้าชาไปด้วยกันหมดแล้ว อายชาวบ้านเขาละซิ ผมก็เป็นผู้หนึ่งมีหุมีตาได้ยินได้ฟังมาเหมือนกัน ผมก็อาย เพราะฉะนั้นจึงได้เตือนพี่น้องพวกพระสงฆ์ทั้งหลายได้ทราบทั่วกัน ให้ตื่นเนื้อตื่นตัวนะ ถ้าไม่ตื่นไม่ได้นะจะจมจริง ๆ ศาสนาเรา เตี้ยวนี้เขายกโทษมาแล้ว ฟังจนชินหูเหมือนกัน หน้าชาเหมือนกัน เขาพูดว่า ยังงัย

ว่าเวลานี้ เขาพูดอย่างกระชิบกระชาบ เขาไม่กล้าพูดให้ผ้าเหลืองเราฟังแหละ แต่ผ้าเหลืองก็ได้ฟัง ก็เขามาพูดให้ผ้าเหลืองฟังคือเรานี้ซิ มาพูดว่ายังงัย พูดว่าเวลานี้ ศาสนาจะล่มจมด้วยพระสงฆ์เรา ทำไมพระสงฆ์จึงจะมาเสื่อมโทรมล่มจมด้วยพระสงฆ์ไทยเรา พระสงฆ์บวชมาเพื่อเชิดชูศาสนา จะมาล่มจมเพราะเหตุใด ก็พระสงฆ์เป็นผู้ทำลายศาสนาเสียเอง ทำลายยังงัย เขาก็รื้อฟื้นเหล่านี้แหละมา นี่ละสิ่งทำลาย พระสงฆ์ไม่ควรอย่างยิ่งที่จะไปเกี่ยวข้องกับสิ่งเหล่านี้ สิ่งเหล่านี้เป็นสิ่งที่ทำลายพระสงฆ์ และพระ

สงฆ์มีความรักความสวณ ความแสวงหาอย่างยิ่ง จึงเรียกว่าพระสงฆ์เป็นผู้ทำลาย ศาสนาอันดับหนึ่งในเวลานี้ เขาวางัน

อย่างเงียบ ๆ ใครจะแตะเขาก็ไม่กล้าแตะ เขากะชิบกระชาบ หูเราก็หูกระชิบ กระชาบมีนี่ เขาพูดมากกระชิบกระชาบ หูเราก็อึ้งกระชิบกระชาบมันก็ได้ยินจนได้ และ กระเทือนหัวใจผม ผมถึงได้เตือนให้บรรดาชาวพระสงฆ์ทั้งหลายเราทราบ ไม่งั้นจะจม จริง ๆ ชาติไทยของเรา ผมพูดนี้พูดด้วยความห่วงใยชาติไทย ทั้งพระสงฆ์ไทยเราเป็น อันดับหนึ่ง เพราะหัวโหล่น ๆ ด้วยกัน อะไร ๆ เกี่ยวโยงด้วยกันหมด กระเทือนถึงกัน หมด เพราะฉะนั้นจึงได้เตือนกันให้พากันระมัดระวัง ไปที่ไหนก็ให้เขาได้ชุ่มเย็นชุ่มตา ชุ่มใจ อย่าให้เขาเห็นว่าพวกทำลายศาสนามาแล้ว ๆ แหม ผมอยากเอาหัวมุดดินนะ

พอดีแล้ววันนี้เรามีโอกาสได้มาคุยกันเป็นอรรถเป็นธรรมต่อกัน นี้เราพูดด้วย เจตนาหวังดีต่อกันในวงที่จะรักษาศาสนาด้วยกัน จึงขออนุโมทนาท่านทั้งหลายด้วยที่ อุตส่าห์พากันมานี้ มาช่วยชาติบ้านเมือง อย่างนี้ละถูกต้องแล้ว เป็นหลักสำคัญมาก เป็นหลักใจของชาติไทย เป็นความอบอุ่นของชาติไทยเรา เมื่อมีพระสงฆ์ออกหน้าใน ทางเป็นสิริมงคลอย่างนี้ ผมจึงขออนุโมทนาท่านทั้งหลายโดยทั่วกัน

เอาละช่วยกัน เอาให้เต็มเหนี่ยวเลย บ้านไหนตระหนี่ถี่เหนียวเอาไม่ไปเคาะบ้าน นั้นนะ บอกว่าหลวงตาบัวสั่ง บ้านไหนตระหนี่ถี่เหนียวเอาไม่ไปเคาะบ้าน ควักเอาทองคำมา เอาดอลลาร์มา

ลูกก็ได้ยินข่าวเขาว่าหลวงตาแบบนี้เจ้าคะ ลูกฟังแล้วก็ไม่สบายใจ เลยไปถามพระอาจารย์..ท่านพระอาจารย์..ท่านบอกว่า พระคุณของหลวงตาเปรียบเหมือน หินผา คนที่ว่าหลวงตาเหมือนกับหัวคน หัวกับหินชนกันอะไรมันจะแตกก็ตามใจมัน เจ้าคะ พระอาจารย์ท่านแก้ให้เจ้าคะ เขาว่าอย่างนั้นหรือ เท่านั้นละพอ เรามันพออยู่ แล้ว ใครจะชมก็พอ ใครจะติก็พอ เราพออยู่แล้ว หินมันแตกได้นะ หัวคนไม่แตกไม่ เป็นไรถ้าไม่ทำชั่ว ถ้าทำชั่วก็หัวแตก หินนี้ก็เหมือนกัน หินถ้าคนไปทับมันก็แตกได้ เหมือนกันอย่าว่าแต่หัวคนแตก คนนั้นแหละไปทับหินแตกได้นะ ดีแล้วพูดเป็นคติ

เราออกสนามรบกับความสกปรกโสภณของชาติไทยเรา ความทุกข์ความยากจน ของชาติไทยเรา เราต้องทนต่อเหตุการณ์ต่าง ๆ ไม่งั้นไม่เรียกว่าเข้าสนามรบ ต้องรบ กับข้าศึกศัตรูจึงเรียกว่ารบ อันนี้สิ่งชั่วช้ำลามกทั้งหลายเป็นข้าศึกศัตรูต่อความสะอาด ความสงบสุขของชาติไทยเรา เราต้องช่วยกันออกรบ รบด้วยความสะอาด สิ่งเหล่านั้น เป็นของสกปรก เราต้องรบด้วยของสะอาดของเรา แก้ไขตก แก้กันได้ เพราะฉะนั้นจึง ต้องนำธรรมมาชะล้างสิ่งเหล่านี้ เรื่องสกปรกมันจะขึ้นมาทุกแห่งทุกหนไม่สนใจมัน สาดน้ำลงไปมันกระจายไปหมดความสกปรกรกรุงรัง ก็สะอาดไปตาม ๆ กัน นี้ละเรื่อง

พากันดำเนินอย่างนี้พวกเรา ถูกต้องดีงามแล้ว หลวงตาจึงได้อุตสาห์พยายามมาเป็นผู้นำของพี่น้องทั้งหลาย

เพราะได้เคยพูดแล้วก่อนจะมาเป็นผู้ดำเนินได้คิดเสียจนอกจะแตก ฟังซิคิดน้อยเมื่อไร ถึงขนาดว่าอกจะแตก คิดเพื่อช่วยชาติบ้านเมืองของเรา หาทางออกช่วย หาทางไหน ๆ มันก็จนตรอกจนมุม สุดท้ายก็หมุนเข้ามาหาตัวเอง จึงได้ออกมาช่วยพี่น้องทั้งหลาย ขอให้ต่างคนต่างเหมือนกับช้างใหญ่ตัวลงสู่สงคราม ไม่พริ้นพริ้งต่อลูกศรใด ๆ ทั้งนั้น เพื่อชัยชนะโดยถ่ายเดียว ความเป็นข้าศึกของเราเวลานี้คือความทุกข์ยาก ความสกปรกโสภม ไร้ชะล้างด้วยความดี ด้วยความขยันหมั่นเพียร ด้วยความประหยัด มัธยัสถ์ อย่าสุรุ่ยสุร่าย อันนี้เป็นฐานหนุนแห่งสมบัติทั้งหลาย เพื่อชาติไทยของเราได้มีความแน่นหนามั่นคงขึ้นมา

เพราะความประหยัด ความมัธยัสถ์ นี้เป็นรากฐานสำคัญที่จะเชิดชูเมืองไทยของเรา ให้แน่นหนามั่นคงขึ้นไปได้โดยลำดับ ความสุรุ่ยสุร่ายเป็นการทำลายชาติไทยเรา ให้ต่างคนต่างประหยัดทุกคน ๆ ๖๒ ล้านคนต่างคนต่างประหยัดประจำวัน ๆ จนกลายเป็นนิสัยของชาติไทยเรา เป็นชาติที่ประหยัดแล้วชาติไทยไม่ต้องบอก จะมีความแน่นหนามั่นคงขึ้นโดยลำดับ นี้เป็นรากฐานสำคัญ เรียกว่ารักษาต้นเหตุ อันนี้ละต้นเหตุสำคัญที่จะทำให้บ้านเมืองล่มจมและพินาศได้เพราะอันนี้

ถ้าสุรุ่ยสุร่ายก็เป็นการทำลายทันที ถ้าต่างคนต่างประหยัด ทุกสิ่งทุกอย่างประหยัด รู้เนื้อรู้ตัวเสมอ การจับจ่ายใช้สอยทุกอย่างทุกอย่าง การอยู่การกินการใช้การสอยการสั่งการเสียอะไรมาจากบ้านใดเมืองใดก็ตาม ให้พากันพิจารณาพิจารณาก่อน อย่าเห็นแก่สั่งมาฟังเพื่ออวดกันเฉย ๆ มันอวดความจนอวดความทุกข์กันต่างหากนี่นะ ถ้าทางโน้นชนมา ทางนี้ชนมา ทางโน้นตื่น ทางนี้ตื่น ตื่นลมตื่นแล้ง ชนเข้ามา ๆ เผาบ้านเผาเมืองเรา ด้วยของไม่เป็นประโยชน์อะไรเลย ให้ระวัง

นี้จะเรียกว่ารากฐานแห่งการบำรุงชาติไทยของเรา ขึ้นอยู่กับความประหยัด มัธยัสถ์ รู้เนื้อรู้ตัว ตั้งแต่นี้ต่อไปคนไทยของเราทุกคนให้ตั้งนิสัยใหม่ นิสัยมาดั้งเดิมของเรานั้นเราไม่ได้ตำหนินะ เมืองไทยเรานี้เป็นเมืองสมบูรณ์พูนผลมาดั้งเดิมแต่ปู่ย่าตายายของเรา ไม่มีอะไรยากจนพอที่จะดินจะดีได้ให้คิดอ่านไตร่ตรองหาทางออก เพราะมีสมบูรณ์อยู่แล้วทุกอย่าง ทีนี้เราก็ใช้ก็อยู่กับความสมบูรณ์พูนผลของเรา ก็เลยล้มตัว เวลาเหตุการณ์ต่าง ๆ เกิดขึ้นมาตั้งทุกวันนี้ มารอบด้าน มีแต่อันตรายของชาติไทยเราทั้งนั้น เมื่อมากระทบเข้าแล้วเราจะเอานิสัยเดิมมาใช้ไม่ได้

เช่นเอาอันนั้นมาหลอก อันนี้มาหลอก เขามาหลอกหาเงินไทยกับเรา อันนั้นก็ตีส่งเข้ามา อันนี้ก็ตีส่งเข้ามา ส่งอันนี้เข้ามา รอบบ้านรอบเมืองมีแต่ส่งสิ่งหลอกลงมา

โกยเอาเงินไทย โกยเอาดับเอาปอดของเราไป ทีนี้เราไม่รู้เนื้อรู้ตัว เห็นอะไรมาก็ซื้อ ๆ เรียกว่าเป็นคนหลักลอย สุดท้ายก็มาจบที่บ้านเมืองของเรา เพราะฉะนั้นเมื่อเหตุการณ์มันเป็นอย่างนี้แล้ว ให้พากันพินิจพิจารณา สิ่งของที่ผ่านเข้ามาอะไรก็ตามให้ดูเสียก่อน อย่าด่วนคว่ำตามนิสัยเดิม ให้เอานิสัยที่เหมาะสมกับเหตุการณ์เวลานี้ ๆ มาใช้ ๆ ให้เหมาะสมกัน

เมืองไทยของเราให้ตั้งตัวใหม่ ตามเหตุการณ์ที่มากระทบกระเทือนเวลานี้ เราจะเอานิสัยเก่าเรามาใช้ ซึ่งเป็นเรื่องนิสัยสมบูรณ์พูนผล ทำคนให้ฟุ่มเฟือยโดยไม่มีเจตนา นั้น เราอย่าเอามาใช้อีกต่อไป ให้ใช้ความประหยัดมัธยัสถ์รักษาบ้านเมืองของเรา นี้แหละคือการช่วยชาติของเราทางหนึ่ง อย่างลึกลับด้วยกันทุกคน ๆ จะหนุนเข้าไป ๆ คนนี้ประหยัด ๆ รวมคน ๖๒ ล้านคน ประหยัดกันทุกคนทุกครัวเรือนแล้วเป็นยังงัยสมบัติจะได้เพิ่มขึ้นเท่าไร ทุนรายจ่ายไปเท่าไรการจ่ายก็ดี การซื้อไม่ควรซื้อก็ไม่ซื้อ อันใดก็ตามที่จะกระทบกระเทือนแก่ชาติไทยของเราเราต้องพิจารณาเรียบร้อยก่อน ก่อนที่เราจะนำมาใช้มาอะไรก็ตาม อย่างนี้ถูกต้องแล้ว เรียกว่าเมืองไทยเราเป็นหลัก

หลักของชาติไทยของเรารวมอยู่ในหัวใจแห่งคำว่าชาติอย่างเดี๋ยวนี้นี้หมดเลย ถ้าชาติจมนเราจมนหมดไม่มีใครเหลืออยู่ได้แหละ เราต้องรักษาชาติด้วยการประหยัดมัธยัสถ์ด้วยการบำรุงรักษาทุกด้านทุกทางที่จะเป็นไปได้ แล้วเงินทองข้าวของก็จะค่อยหนุนเข้ามา ที่ควรจะไหลออกไปมากก็ไหลออกไปน้อย ไหลออกไปน้อยเรื่อย ๆ อะไรที่จะเป็นความเสียหายไหลเข้ามา ก็น้อยเข้ามาเรื่อย ๆ เพราะเราไม่ต้อนรับเสียทุกอย่างอย่างที่เคยเป็นมา เลือกเฟ้นด้วยดีแล้ว นี่ละเป็นการประหยัด และเป็นการเชิดชูเมืองไทยของเรา ต่างคนต่างเชิดชู ๖๒ ล้านคนนี่วันหนึ่งจะได้เงินสักกี่ล้านบาท ทุนเงินรายจ่ายของเราไปสักกี่ล้านบาท

วันนี้เท่านั้นล้านบาท วันนั้นเท่านั้นล้านบาท หลายล้านบาทต่อหลายล้านบาท หลายวันต่อหลายวันก็หนุนกันขึ้น ๆ เอง นี่เป็นการช่วยชาติไทยของเรา ให้พี่น้องทั้งหลายช่วยกันนี้ ส่วนนี้เป็นการช่วยปลายเหตุ ที่เอามาช่วยกันนี้ เพราะเวลานี้เราบกพร่องเดือดร้อนมาก ปัจจุบันนี้เราจึงมาช่วยอันนี้ให้พอพียงอยู่ได้แล้วก็หนุนต้นเหตุให้ดีขึ้นไป บำรุงขึ้นไป แล้วก็จะเจริญรุ่งเรืองขึ้นไปเรื่อย ๆ ให้พากันจำเอานะทุกคน ๆ

ต่อไปนี้จะให้พร